

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 37 (1520)

Gorica - četrtek, 21. septembra 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Znamenje občestva in življenja v Cerkvi Osimski sporazumi in nova deželna vlada

(Govoril prelat dr. Lojze Šuštar
10. septembra letos na Opčinah)

Ze tridesetle se vrši na drugo nedeljo v septembru na Opčinah marijanski shod. 30 let ni še dolga doba. Toda leta po drugi svetovni vojni so v človeški družbi, v vseljni Cerkvi, v tržaški škofiji in med slovenskim ljudstvom prinesla toliko globokih sprememb, da odtehtajo cela stoletja zgodovinskega razvoja prejšnjih časov.

Marijanski shod na Opčinah vedno zbere in razgiblje vernike. Zato je znamenje občestva in življenja v Cerkvi. Kot verni Slovenci smo zbrani okrog Marije, z njo se s pesmijo in molitvijo podamo v procesiji na pot, kot znamenje našega zemeljskega življenjskega romanja in kot znamenje Cerkve, ki je, kot je to znova poudaril drugi vatikanski cerkveni zbor, na poti skozi stoletja večni domovini naproti. Na tej poti smo pod varstvom naše matere Marije, o kateri pravi pesem: Marija skoz življenje voditi srečno znaš.

Ko smo se letos zbrali ob Mariji in jo spremljali v procesiji sem k cerkvi, ko je letos naš shod pomemben dogodek in znamenje občestva in življenja, se hočemo zavestno vključiti v zgodovinski okvir, ki ga doživljamo: v razgibanost vesoljne Cerkve ob smrti papeža Pavla VI

Razgovor z jugoslovanskim oporečnikom

Mihajla Mihajlova uvrščajo poleg Djilasa in skupine okrog revije »Praxis« med najvidnejše predstavnike jugoslovanskega oporečniškega gibanja. Začelo se je leta 1965, ko je po povratku s študijskega potovanja v Sovjetsko zvezo opisal svoje vtise v knjigi »Moskovsko poletje 1964«, v kateri je zapisal, da so sovjetska koncentracijska taborišča nastala še pred nemškimi. Na zahtevo sovjetskega poslanika v Beogradu je bil postavljen pred sodišče in obsojen na pet mesecev zapora pogojno. Ko je nato hotel ustanoviti neodvisno revijo, ga je to stalo leto dni zapora. Leta 1974 je bil znova aretiran, češ da je v zahodnem svetu objavil »za državo nevarne« članke. To pot je dobil sedem let ječe. Zaradi nevdržnih razmer v zaporu — lede, mrzla samica, brez postelje in nezadostna hrana — se je ponovno zatekel h glodalni stavki. Leta 1977 je smrtno nevarno zbolel. Prepeljali so ga v bolnišnico. Istega leta v novembru je bil pomiloščen. Prejel je celo dovoljenje za potovanje v inozemstvo. To je izkoristil časnikar švicarskega tednika »Die Zeit« F. J. Raddatz in mu zastavil več vprašanj.

RADDATZ: *Jugoslavija velja v zahodnem svetu za milejšo in bolj demokratično državo kot so druge vzhodnega bloka. Kakšne izkušnje imate glede ječ v Jugoslaviji?*

MIHAJLOV: V nekem smislu se res Jugoslavija razlikuje od vzhodnega bloka, ne pa glede ječ, saj ne pozna staleža političnega jetnika. Z vsemi ravna kot s kriminalci.

Koliko je političnih kaznjencev?

Točnega števila nihče ne ve, bo pa med 600 in 1000.

Kakšne so jetniške razmere? Vaše so morale biti posebno težke.

Z menoj so na splošno korektno postopali, nihče me ni tepel. Zapor v Stari Gradski na Hrvaškem pa so strašni. Pravo koncentracijsko taborišče. Zaporniki morajo opravljati najtežja telesna dela.

Ste bili tudi vi tam?

Ne. Toda tudi v naši ječi nam niso ustregli, da bi bili politični kaznjenci združeni na istem kraju

Podgorski farani bivšemu župniku v spomin

Ko se je v ponedeljek 11. septembra raznesla po Podgori vest o nenadni smrti našega bivšega župnika Bernarda Špacapana, je vse naš globoko pretreslo.

Gospod Bernard Špacapan je nastopil kot župnik v Podgori pred 29 leti in je tu ostal 22 let. V svojem delovanju se je odlikoval po požrtovalnosti in vztrajnosti. S sestro Nežico je več let vodil podgorski cerkveni zbor. Z njo je pripravljali tudi razne odrske nastope. Velik vpliv je imel na mladino, kateri se je znal hitro prikupiti. V župnišču je zato vladal pravi živčav, saj ni nikoli manjkalo šolske otročadi in drugih mladih. Tja smo zahajali k vajam, gledat televizijo, se igrati, na prireditve, v kino...

Posebno živahne so bile priprave na praznike. Vsakdo je dobil svoje delo: nekatere so čistili cerkev, drugi svečnike, tretji pa pomagali krasiti oltarje. Strežniki pa so se med seboj prepirali, ker bi vsi radi pri peti maši oblekli rdeče »krilo«.

V »Glasu«, gozdu nad cerkvijo, je dal zgraditi kapelico rožnovenski Materi božji v čast. Dal je preurediti farno dvorano in cerkev. Preskrbel je centralno kurjavo in nove orgle, na katere smo Podgorci posebno ponosni. Vsako leto je organiziral zanimiv izlet. V šoli je poučeval verouk, mladino učil prvih akordov na harmoniji in še in še bi lahko naštevati. Vsem je rad pomagal, posebno starejšim, bolnikom in brezposelnim. Kljub bolezni je bil neustrahov, vedno je imel za vsakogar topel nasmeš in tolažilno besedo.

Ob njegovi izgubi izrekamo sorodnikom, posebno sestri in bratu, naše sožalje, nje-mu pa želimo, da bi v večnosti užival božji mir.

* * *

Pogreb g. Bernarda Špacapana je bil v sredo 13. septembra v goriški stolnici. Pogrebno mašo je v konseleciji 22 duhovnikov s tostran in onstran meje ob navzočnosti še mnogo drugih sobratov in rojakov opravil nadškof msgr. Cocolin. V spominskem govoru je v slovensčini in italijanščini v toplih besedah

Srečanje travniškega žunika s slovenskimi verniki

V nedeljo 17. septembra je župnik slovenske župnije v Gorici msgr. Franc Močnik predstavil pri maši ob 9. uri na Travniku novega župnika Bruna Vittorja. Imenovan je bil za župnika pri Sv. Ignaciju po odhodu g. Persiga na drugo službeno mesto. Msgr. Močniku je novi župnik dobro znan že iz malega semenišča. Že takrat se je začel učiti slovenščine, a je pozneje na furlanskih farah učenje opustil, ker ga je delo preveč zaposlovalo. Bil je več let v Moši, zadnja leta pa v Cervignanu, kjer je ustvaril zelo cvetočo versko življenje med tankajšnjimi farani.

Don Vittor je pozdravil slovenske vernike najprej v slovenščini, nato se je opustil, da jezika ne obvlada še toliko, da bi lahko kaj več povedal. Nadaljeval je v italijanščini in obljubil, da se bo spet oprijel učenja slovenščine in bo slovenskim vernikom vedno na voljo. Prosil je, naj ga tudi mi podpiramo v novi službi.

Po maši so ga v katehizaciji pozdravili travniški slovenski pevci z organistko prof. Lojzko Bratužovo na čelu. Novi župnik je bil pozdrava vidno vesel.

Skupaj s pevci ga tudi vsa slovenska skupnost župnije sv. Ignacija prisrčno pozdravlja, obljublja vsestransko pomoč, prepričana, da bo v njem našla razumevanje v vseh vprašanih verskega življenja v fari.

Romanje na Barbano

Pretekli petek 15. septembra je bil poln sonca, res idealen za romanje k Materi božji na Barbano. Spet se je otok napolnil s slovenskimi romarji z Goriške in s Tržaške. Več bi pa lahko bilo mladine, saj še ni bila vezana na šolski pouk. To je splošna hiba naših srečanj. Mladina manjka. Kam zahaja, komu sledi? Ni v tem nekaj narobe tudi v naših družinah?

Somaševano sv. daritev v sodelovanju 16 sobratov je vodil škofov vikar dr. Lojze Škerl, pridigal pa je klerik p. Anton Surina iz Nove Štite pri Gornjem gradu. Pri orglah